

עת"א 40125/04/16 - מ.ב.מ נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 40125-04-16 מ.ב.מ נ' שירות בתי הסוהר

לפני כבוד הנשיא אברהם טל

העותר מ.ב.מ

נגד

המשיב שירות בתי הסוהר

החלטה

1. החלטה זו באה בעקבות שני דיונים שהתקיימו באשר לתנאי החזקתו של העותר בתא יחד עם אחיו באגף ההפרדה של כלא איילון.

הדיונים התקיימו לאחר החלטת ביהמ"ש העליון ברע"ב 5326/16 לפיה הוחזר הדיון לבימ"ש זה על מנת שידון בתנאי מעצרו הספציפיים של העותר באגף ההפרדה, כמו העדר חלון בתא כך שהאוויר היחיד שמגיע אליו מקורו במזגן שנמצא במסדרון והעדר אסלה בשירותים בתא, תנאים שפוגעים בבריאותו של העותר כמתואר בחווה"ד של ד"ר קוריציקי וד"ר זולדן.

העותר מבקש להחזיר אותו למר"ש שם שהה בעבר, או להעבירו למתקן כליאה אחר כדי שתנאי מעצרו יהיו דומים לתנאים בהם היה במר"ש.

2. המשיב מתנגד להחזרתו של העותר למר"ש או להעברתו למתקן כליאה אחר ובכתב התשובה מיום 16/6/16 טען, בהסתמך על החלטתו של כב' השופט סולברג, שדחה את בקשת העותר לשחררו מהמעצר בשל מצבו הרפואי, כי לעותר לא נשקפת סכנת חיים מיידית אלא מצבו הרפואי קיים מזה מספר שנים ולא מנע ממנו לעבור עבירות.

כב' השופט סולברג קבע באשר למקום החזקתו של העותר שמעצרו בכלא איילון מספק לו מסגרת רפואית מקצועית שנועדה לטפל בצרכים רפואיים דחופים.

3. במהלך הדיונים בפני טען ב"כ העותר, לאחר שעין בגיליונות הרפואיים של העותר, כי אין כל ראייה לטענת רופא שב"ס שהעותר לא לוקח את כדורי הקפרא שניתנים לו מאחר ואין סימן להימצאות החומר הפעיל בכדורים בבדיקות דם שנערכו לעותר שכן ממצא כזה לא אמור להימצא בבדיקות הדם ויש לקבל את טענת העותר שהוא נוטל את הכדורים כסדרם, גם ללא נוכחות חובש או סוהר.

ב"כ העותר הפנה להחלטות כב' השופט רוזן, שדן במשפטו של העותר, לפיהן שב"ס מסכן את בריאותו

של העותר ולא מקיים החלטות שיפוטיות.

4. לטענת ב"כ העותר, שב"ס אדיש למצוקתו של העותר ומתעלם מחוות דעתו של ד"ר וולדן לפיה אם לא חודר אוויר טבעי לתא הדבר מגביר את פרכוסיו של העותר, מהם סבל לטענתו ולטענת אחיו מבלי שזכו לטיפול מיידי.
5. ב"כ העותר הציג בפני השתלשלות האירועים מההיבט הרפואי מאז מעצרו של העותר לפיו העותר סובל מהתקפי פרכוסים בתדירות גבוהה ושיתוק ביד ימין, יש צורך בתנאים שיבטיחו הזרמת אוויר לתא ושולש המינרן של תרופת הקפרא, תרופה מצילת חיים, כדי שיתמודד עם ההתקפים מהם הוא סובל, שגרמו לאיבוד הכרה.
6. לטענת ב"כ העותר, העותר משתף פעולה עם הטיפול הרפואי, לרבות מסירת בדיקות דם, וחלק מההתקפים הסתיימו באיבוד הכרתו של העותר, שלא זכה לטיפול ע"י הסוהרים או החובש והוא לא פונה לחדר מיון. לטענתו, מצבו הרפואי של העותר הדרדר מתחילת מעצרו ועד לקיום הדיונים בפניו.
7. לאחר שקיבל את הגיליונות הרפואיים של העותר טען ב"כ העותר שעולה מהם ששלוש פעמים איבד העותר את הכרתו ובבדיקתו ע"י ד"ר טייטלר מטעם שב"ס הוא קבע שביום 18/7/16 העותר פיתח פרכוס עם אובדן הכרה.
- לטענתו, העותר לא יכול להיות בתא ללא אוורור וללא אסלה ולכן יש להעבירו למר"ש או למתקן כליאה שבו יש תנאים שנחוצים לבריאותו.
8. באשר לבדיקת העותר ע"י ד"ר טייטלר, טוען ב"כ העותר שמרשו היה אזוק בזמן הבדיקה, הרופא לא עשה בדיקה נוירולוגית ולא הסתכל בממצאי בדיקת M.R.I. לטענתו, רופאי שב"ס קובעים לפי מה שמתאים לשב"ס ולכן יש להעדיף את חוות הדעת של ד"ר קוריציקי וד"ר זולדן.
9. ב"כ המשיב טען שהעותר אמור להיבדק ע"י פרופ' רם בחודש מרץ 2017, לאחר שהתור שנקבע לו בחודש ספטמבר 2016 נדחה מטעמי הרופא. נעשה ניסיון להעביר את העותר למר"ש אך בשל התנהגותו השלילית הוא הועבר משם וכיום אינו זקוק לאשפוז במר"ש.
- באשר לאיבודי ההכרה של העותר טוען ב"כ המשיב שלא מדובר באבחנה רפואית של רופא או חובש אלא ממצא שנטען על סמך דברי העותר ולא נראה ע"י גורם רפואי בזמן קרותו.
10. ב"כ המשיב טוען שהעותר נבדק ע"י נוירולוג ולא נתגלתה החמרה במצבו, יש מיזוג באגף הפרדה בכלא איילון, שבו נמצא העותר בהעדר אפשרות להעביר אותו למתקן כליאה אחר שקרוב למר"ש.

11. לאחר שעיינתי בחוות הדעת של ד"ר קוריציקי, ד"ר זולדן וד"ר למפל מטעם העותר ובחווה"ד של רופא כלא איילון ד"ר טקץ, הגעתי למסקנה שאין מקום לחייב את המשיב להחזיק את העותר בתא שיש בו אסלה אירופאית שכן אין כל המלצה בעניין זה בחוות הדעת שתומכות בעתירתו של העותר.
12. שונה המצב בכל הקשור לבקשת העותר להחזקתו בתא אליו חודרים אוויר ואור טבעיים ולא רק ממזגן שנמצא במסדרון האגף.
- ד"ר למפל כותב בחוות דעתו שאוורור דל יכול, יחד עם גורמים אחרים, לגרום להתפרצות של התקפים אצל העותר וד"ר זולדן כותב בסיפא חוות דעתו שאוויר דחוס ללא אוורור וללא השגחה מספקת יכולים לגרום לנזק בריאותי לעותר, ובמקרים קשים גם לאיום על חייו.
13. אינני מתעלם מחוות דעתו של רופא כלא איילון, ד"ר טקץ, מיום 16/10/16 לפיה אין עדות ודאית רפואית לאיבוד הכרתו של העותר ושאין עדות למחלה ריאתית שדורשת מיזוג או אוורור מיוחד אך המומחים מטעם העותר קובעים שתנאים אלה דרושים על מנת שלא יתרבו הפרוסים של העותר, שעל קרוםם אין מחלוקת.
14. לאור כל האמור לעיל יעביר המשיב את העותר לתא שיש בו חלון חיצוני ואם לא ניתן יכפיל את משך שהותו של העותר מחוץ לתא ולמסדרון האגף, כשהוא חשוף לאוויר ולאור השמש, בשעות היום ויכניס מאוורר לתאו של העותר, כל זאת תוך 7 ימים מהיום.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ז, 28 נובמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים.

אברהם טל, נשיא